

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 19. studenoga 2014. [\[Multimedia\]](#)

Uvijek i na svakome mjestu se može postati svet

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Veliki je dar Drugog vatikanskog koncila bio taj da je ponovno vratio shvaćanje Crkve koje se zasniva na zajedništvu, i da je i načelo autoriteta i hijerarhije dao ponovno sagledati u toj perspektivi. To nam je pomoglo bolje shvatiti da svi kršćani, kao krštenici, imaju jednako dostojanstvo pred Gospodinom i da imaju zajednički poziv, a to je poziv na svetost (usp. konst. Lumen gentium, 39-42). Sada se zapitajmo: u čemu se sastoji taj opći poziv na svetost? I kako ga možemo ostvariti?

1. Prije svega moramo imati pred očima da svetost nije nešto što mi sami priskrbujemo, što postižemo s našim osobinama i našim sposobnostima. Svetost je dar, to je dar kojeg nam daje Gospodin Isus, kada nas privija k sebi i zaodijeva sobom, kada čini da budemo poput njega. U Poslanici Efežanima apostol Pavao kaže da "je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju da je posveti" (Ef 5, 25-26). Eto, doista je svetost najljepše lice Crkve, najljepše lice: to znači ponovno otkriti sebe u zajedništvu s Bogom, u punini njegova života i njegove ljubavi. Razumije se, dakle, da svetost nije povlastica samo nekolicine pojedinaca: svetost je dar koji se pruža svima, bez iznimke, zbog čega predstavlja prepoznatljivo obilježje svakog kršćanina.

2. Sve nam to pomaže shvatiti kako, da bismo bili sveti, ne moramo nužno biti biskupi, svećenici ili redovnici: ne svi smo pozvani postati sveti! Nadalje, mnogo puta smo u napasti da mislimo kako je svetost pridržana samo onima koji imaju mogućnost otrgnuti se od redovitih poslova i posvetiti se isključivo molitvi. Ali nije tako! Neki misle da je svetost zaklapati oči i praviti izraze lica kao sa svetih sličica. Ne! To nije svetost! Svetost je nešto veće, dublje što nam daje Bog. Štoviše, upravo živeći s ljubavlju i pružajući vlastito kršćansko svjedočanstvo u svakodnevnim poslovima pozvani smo postati sveti. I to svatko u životnim uvjetima i stanju u kojem se nalazi. Jesi li posvećeni muškarac ili žena? Budi svet živeći s radošću svoje darivanje i svoju službu. Jesi li u braku? Budi svet ljubeći i brinući se za svoga supruga ili suprugu, kao što je Krist činio sa Crkvom. Jesi li kršten a neoženjen? Budi svet obavljajući časno i stručno svoj posao i posvećujući svoje vrijeme služenju

braći. "Ali, oče, ja radim u tvornici; radim kao računovođa, stalno se bavim brojevima, a tu se ne može postati svet..." - "Možeš, itekako! Tamo gdje radiš možeš postati svet. Bog ti daje milost da postaneš svet. Bog ti se objavljuje." Uvijek i na svakome mjestu se može postati svet, to jest možemo se otvoriti toj milosti koja djeluje u nama, vodi nas k svetosti. Jesi li roditelj, baka ili djed? Budi svet učeći s velikom ljubavlju djecu ili unuke da upoznaju i slijede Isusa. A za to je potrebna velika strpljivost, da bi netko bio dobar roditelj, dobar djed, dobra majka, dobra baka potrebna je velika strpljivost i u toj strpljivosti dolazi svetost: ostvarujući strpljivost. Jesi li vjeroučitelj, odgojitelj ili volonter? Budi svet postajući vidljivi znak Božje ljubavi i njegove prisutnosti uz nas. Eto: svako životno stanje dovodi do svetosti, uvijek! U tvome domu, na ulici, na radnome mjestu, u Crkvi, u tom trenutku i u tom životnom stanju otvoren je put prema svetosti. Nemojte se obeshrabriti ići tim putem. Upravo je Bog taj koji nam daje milost za to. Gospodin samo jedno traži: da smo u zajedništvu s njim i u službi braći.

3. Svaki od nas može izvršiti ispit savjesti, možemo to sada učiniti, neka svatko odgovori sam za sebe, u sebi, u tišini: kako smo do sada odgovarali na Gospodinov poziv na svetost? Želim li postati malo bolji, biti bolji Kristov učenik, Kristova učenica? To je put svetosti. Kada nas Gospodin poziva da postanemo sveti, ne zove nas na nešto teško, žalosno... Sasvim suprotno! To je poziv dijeliti njegovu radost, živjeti i pružati s radošću svaki trenutak našega života, pretvarajući to istodobno u dar ljubav za ljude oko nas. Ako to shvatimo, sve se mijenja i poprima novo značenje, lijepo značenje, počevši od malih svakodnevnih stvari.

Evo jedan primjer. Neka žena ide na tržnicu i susretne susjedu te zapodjenu razgovor. Ova druga zatim počinje naklapati i ogovarati druge a ta žena odgovori: "Ne, ne, ja ne želim nikoga ogovarati". To je korak prema svetosti, pomaže ti da postaneš svetiji. Zatim, u tvome domu, sin te pita da malo razgovarate o njegovim fantazijama. "Uh, tak' sam umoran, puno sam danas radio..." - "Ma udobno se smjesti i slušaj svoga sina, koji ima potrebu za tim!". I ti to i učiniš: udobno se smjestiš, saslušaj ga strpljivo: to je korak prema svetosti. Zatim se dan primiče svom kraju, svi smo umorni, ali postoji molitva. Pomolimo se: i to je korak prema svetosti. Potom dolazi nedjelja i idemo na misu, pričestimo se, ponekad se prije toga lijepo ispovjedimo i to nas malo očisti. To je korak prema svetosti. Zatim se sjetimo Gospe, koja je tako dobra, tako lijepa, pa uzmemo kronicu te joj se pomolimo. To je korak prema svetosti. Zatim idem ulicom, vidim nekog siromaha, čovjeka u potrebi, zaustavljam se i porazgovaram s njim, dam mu nešto: to je korak prema svetosti. To su male stvari, ali toliki mali koraci prema svetosti. Svaki korak prema svetosti će nas učiniti boljim osobama, slobodnima od egoizma i zatvaranja u same sebe, te otvorenima braći i njihovim potrebama.

Dragi prijatelji, u Prvoj poslanici svetoga Petra upućen nam je ovaj poticaj: "Jedni druge poslužujte – svatko po primljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti! Govori li tko? Neka govori kao riječi Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, komu slava i vlast u vijeke vijekova!" (4, 10-11). Eto poziva na svetost! Prihvatimo ga s radošću, i podupirimo jedni druge, jer put prema svetosti ne prelazi svaki

ponaosob, svaki sam, već se taj put prelazi zajednički, u onom jedinom tijelu koje je Crkve, koju Gospodin Isus ljubi i čini svetom. Kročimo naprijed hrabro na tome putu svetosti!

[U sklopu pozdrava hodočasniciima na talijanskom jeziku]

Pozdravljam mlade stručnjake i socijalne poduzetnike koji sudjeluju na konferenciji pod pokroviteljstvom Svjetskog gospodarskog foruma, u suradnji s Papinskim sveučilištima u Rimu, za promicanje načina i stavova koji će pomoći u prevladavanju socijalne i ekonomske isključenosti. Nadam se da će inicijativa pridonijeti poticanju novog načina razmišljanja u kojem se novac neće smatrati idolom kojem treba služiti, već sredstvom za postizanje općeg dobra.

Papini apeli

Pratim sa zabrinutošću alarmantan porast napetosti u Jeruzalemu i drugim dijelovima Svete zemlje, s epizodama neprihvatljivog nasilja u kojem nisu pošteđene čak ni bogomolje. Jamčim posebnu molitvu za sve žrtve te tragične situacije i za sve one koji trpe najveće posljedice te situacije. Od sveg srca apeliram na uključene strane da okončaju spiralu mržnje i nasilja i poduzmu odvažne korake kako bi došlo do pomirenja i mira. Izgraditi mir je teško, ali živjeti bez mira je prava muka!

U petak 21. studenoga, na liturgijski spomen Prikazanja Blažene Djevice Marije, slaviti ćemo Dan pro Orantibus, posvećen sjećanju na klauzurne redovničke zajednice. Zgodna je to prilika da zahvalimo Gospodinu za dar tolikih osoba koje se, u samostanima i pustinjama (eremitorijima), posvećuju Bogu u molitvi i djelatnoj šutnji. Uzdignimo hvalu Gospodinu za svjedočanstva klauzurnog života i neka toj našoj braći i sestrama ne uzmanjka duhovne i materijalne pomoći, kako bi mogli ispuniti svoje važno poslanje.